

#106 Henrik Palmstrøm

Henrik ble født 22 juli 1900 på Ås og døde 10 mars 1998 i Oslo.

Gift ¹⁾ 1925 med Malene Aagaard, født 24 april 1899, død 26 juli 1964. Barn med Malene:

- #109 Ellen Marie (1926 - 1986). Gift med #110 Vidkun Hveding (1921 – 2001). Barn: #111 Jorun (1950 – 2013), #112 Kari (f. 1951), #113 Svein (f. 1954)
- #114 Arnfinn Johannes (1929 - 2002). Gift med #115 Kirsten Schow (f. 1930). Barn: #116 Christina (f. 1965)

Malene ble etter hvert schizofren og ble i begynnelsen av 1940-årene lagt inn på Dikemark sinnssykehus. Henrik fikk innvilget skilsmisse i 1945.

Gift ²⁾ 1946 med Eirene Manuel, født 7 november 1912, død 20 februar 2006. Barn med Eirene:

- #117 Stephen Henrik (f. 1947). Gift med #118 Diana Margareth Fone (f. 1952). Barn: Jonathan Henrik (f. 1981), Rebecca (f. 1983), David (f. 1986)
- #122 Robert Erik (Bobby) (f. 1949)
- #123 Christopher Johannes (Chris) (f. 1953). Gift med #124 Ruth Hamilton. Barn: #126 Axel Finn (f. 1990), #125 Johanna Christina (f. 1991), #127 Christin Ruth (f. 1993), #476 Linea Christel (f. 1996)

Henrik ble student i 1918, aktuarkandidat i 1921. Han studerte statistikk i København 1921 – 22, i Lund 1922, og i Göttingen i 1923, ble aktuar i 1926 og dr. philos. i 1937.

Av ansettelse har Henrik vært: Assistent ved Det Statistiske Centralbyrå i 1922, beregner i livsforsikrings-selskapet Brage i 1923, leder av obligatoriske kurser i statistikk ved Universitetet i Oslo 1927 – 42.

Henrik reiste til London under krigen og ble der konsulent i Forsyningsdepartementet 1943 – 46. Mens han var i London traff han Eirene. De giftet seg i 1946 og flyttet inn i Hafsfjordgaten.

Etter krigen var Henrik konsulent ved forskjellige pensjonsordninger og for Sosiallovkomiteen av 1935. Videre var han medlem av Barnetrygdkommisjonen 1934 og av Komiteen til utredning av behovet for akademisk arbeidskraft 1947, dessuten konsulent for Valgordningskommisjonen av 1948 og Skatteutjammingskomiteen, dessuten var han medlem av ankenemden for pensjonstrygd for sjømenn.

Henrik har skrevet: "Om en befolkningsgruppes utvikling gjennom de siste 100 år", "Pensjon og samfunn" i 1961, samt "Folketrygden" i 1966 og 1973. Videre har han forfattet diverse artikler i tidsskrifter. Han gjorde seg også bemerket som forfatter av artikler om pensjonsspørsmål og aktuelle skattetall, blant annet i tidsskriftet Farmand.

Rett etter krigen kjøpte Henrik et lite småbruk Amundsengen i Haugsbygd ved Klekken utenfor Hønefoss. Her fikk Eirene utfolde seg med grønnsak-, bær- og frukt dyrking. Det er mange i familien som har besøkt Amundsengen opp gjennom årene. Se "Om familietreffene" i et senere avsnitt.

Henrik døde i 1998, 97 år gammel på Røde Kors alders- og sykehjem, Silurveien i Oslo.

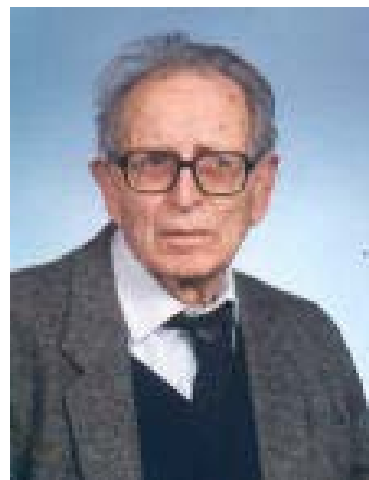
Fra Hvem er Hvem? 1959

PALMSTRØM Henrik, aktuar, dr. philos., Oslo, f. 22 juli 1900 i Oslo, bror av sorenskriver Finn Palmstrøm. Gift ¹⁾ 1925 Malene Aagaard, f. 24 april 1899, dtr. av konsul i Tromsø Andreas Zakarias Aa. (1847 – 1925) og Malene Margrethe Lenning (1864 – 1924). ²⁾ Dorothea Eirene Manuel, f. 7. nov. 1912, dtr. av Stephen M. (1880 – 1954) og Zoe Ionides, f. 1877.

St. 1918, aktuarkand. 1921, dr. philos 1937, stud. statistikk København 1921 – 22, Lund 1922, Göttingen 1923. Ass. Det Stat. Centralbyrå 1922, beregner Brage 1923, aktuar siden 1926, leder av obligat. kurser i statistikk ved Univ. 1927 – 42, konsulent i Forsyningsdept. London 1943 – 46, kons. forskj. pensjonsordn. og for Sosiallovkom. av 1935. Medl. dept. Barnetrygdkom. 1934 og kom. til utredn. av

behovet for akad. arbeidskraft 1947. Kons. Valgordn.komm av 1948 og Skatteutjammingskomiteen, medl. ankenemden for pensjonstrygd for sjømenn.

Skrevet: Om en befolk.gruppes utvikl. gj. de siste 100 år, samt div. art. i tidsskr. om nordm. legemshøyde, belyst gj. rekrutteringsstatistikken.

Nekrolog 1, mars 1998

Ved Henrik Palmstrøms bortgang føler vi behov for å minnes ham som den høyt aktede og meget aktive samfunnsborger han var gjennom sitt lange liv.

Han var født i 1900. Hans ble aktuar kandidat i 1921 og dr. philos. i 1937, og hadde før det flere studieopphold i statistikk ved flere utenlandske universiteter.

Vi minnes ham som vår første lærer i statistikk da vi var sosialøkonomiske studenter i 1930-årene. Han var nemlig leder av de obligatoriske kurser i statistikk ved Universitetet 1927-42.

Palmstrøm var i årene 1926-59 aktuar i Livsforsikringsselskapet Brage, der én av oss (Kåre Varvin) traff ham igjen som en meget hyggelig kollega under ansettelse i Brage i krigsårene 1941-45. Ved siden av sin faste stilling utfoldet han en nesten utrolig aktivitet som medlem av diverse komiteer.

Han gjorde seg gjennom årene bemerket som skribent og forfatter av artikler om pensjonsspørsmål. Han skrev "Pensjon og samfunn" i 1961, "Folketrygden" i 1966 og 1973, var redaktør av Trygdenytt 1972-76, og skrev veldokumenterte artikler i tidsskrifter, bl.a. i Farmand, om aktuelle skattetal, folketrygdfondet og plasseringsplikten.

Da utviklingen av den kommende alminnelige alderspensjon i Norge sto på dagsordenen i begynnelsen av 1960-årene, ble Henrik Palmstrøm anmodet av Studieselskapet Samfunn og Næringsliv om å utrede viktige sider ved ordningen. Palmstrøm var straks villig, og tok et års permisjon fra Brage for å skrive boken "Pensjon og samfunn", som Studieselskapet utga i sin vitenskapelige serie. Med Palmstrøms lange erfaring i å utrede pensjonsspørsmål bidro denne boken til å skape oversikt og popularisere diskusjonsgrunnlaget når det gjaldt de forskjellige måter å legge an denne viktige reform på, en reform som skulle komme til å berøre alle kommende generasjoner av nordmenn i ettertiden. Vi fikk den alleomfattende alderstrygd, som Stortinget vedtok, og som startet i 1967.

Palmstrøms smittende humør og hans og hans frues gjestfrihet skapte trivelige dager i Studieselskapet i det året han arbeidet der. Han kunne invitere hele staben på lunsj, f.eks. på Frognerseteren, og til besøk hjemme og på landstedet på Ringerike. Hans humoristiske sans var legendarisk. Vi glemmer ikke da han fortalte om sitt frieri til den noe yngre engelske dame Eirene, som ga ham sitt ja: "Frøken Eirene, vil De ha enkepensjon etter meg?"

Han glemte ikke sitt fag.

Morten H. Magnus, Kåre Varvin

Nekrolog 2, 18. mars 1998.

Henrik Palmstrøm, aktuar, dr. philos., er død, vel 97 år gammel. Så stilnet den uuttømmelige kilde av humor, viten og vidd. Vi er mange som er blitt beriket og som nå føler vemod.

Han arbeidet hele livet med tall. Som 22-åring fikk han Skjelderups gullmedalje for en avhandling om nordmenns legemshøyde, belyst gjennom rekrutteringsstatistikken. Siden ble han involvert i mange interessante oppgaver som var viktige for landet. Under krigen i forsvarsdepartementet i England fikk han kastet på bordet: "Finn ut hvor mye korn Norge trenger etter krigen." Han moret seg visst ofte over politikere som kom med sine store planer og ble lange i masken når aktuaren hadde satt dem i eksakte tall. Han ble en viktig utreder for hva vi i dag betegner som folketrygden, og regnet som sine lykkeligste år arbeidsåret i Studieselskapet Samfunn og Næringsliv, som avfødte boken "Pensjon og samfunn". Som mangeårig foreleser i statistikk ved Universitetet nådde han mange studenter som gikk i en god lære.

Ellers var hans arbeidssted Livsforsikringsselskapet Brage. Han var hele livet omgitt av papirer og bøker og likte å være oppdatert. Selv da yrkeskarrièren var over, tok han gjerne turen til Stortinget og leste stortingsproposisjoner som andre leser romaner enn si thrillere. Og så hadde han sine meninger om det. Om han ikke var så praktisk av seg, gjorde Eirene opp for det. Hun kjørte bil og dyrket jorden på stedet deres ved Hønefoss. På båndet fra Eirene på kisten sto det skrevet: "Takk for din trofaste kjærlighet." Det viser en nydelig side ved ham.

Når man holder seg klar helt opp i 97-årsalderen, er det mye interessant å fortelle. Bl.a. om oppdragelse i ærlighet. Han tok banen fra Ljan til byen for å gå på skolen, og det hendte det var så fullt at man ikke fikk betalt. Da ble man pålagt av sin far å betale dobbelt dagen etter.

Til høsten ville han ha vært 70-årsstudent, men det ville i så fall ha blitt en enslig fest, trodde han. Man må vel si at han døde "mett av dage". Når viktigste orienteringsmidler, som syn og hørsel svikter for en som nettopp holder seg levende ved det, må man unne ham hvile. Fordi han var et menneske med et sterkt nærvær i sitt vesen, et sjarmerende, intelligent og entusiastisk vesen som han raust og gavmildt overøste oss med, merker man at han er borte. Han var en seriøs mann som bak sitt gutteaktig-gjøglende vesen. I sitt liv gjorde han gagns arbeide for sitt land, og med ringvirkninger for oss alle.

Ellen Aubert Hellern